

[Holger Kristiansen.]

ikke. Om det nu er saadan, at dette Forslag er henlagt for bestandig eller kun foreløbig, kan ingen vide, og det skal jeg ikke udtale mig nærmere om. Det, vi i Fjor og de foregaaende Aar troede var Forslagets Styrke, nemlig at det var indbragt af Mænd af alle fire politiske Partier her i Rigsdagen, viste sig maaske snarere at være en Svaghed. Og dernæst viste det sig jo under Forhandlingerne i Udvalget, at der ikke var nogen Mulighed for at gennemføre Forslaget, men Indholdet i Forslaget er efter Ædruelighedsvennernes Opfattelse ingenlunde opgivet. Vi er ikke og har aldrig været Dogmatikere. Vi er rede til at tage smaa Skridt, naar det ikke er muligt at gennemføre Kravene i en samlet Lov. Vi søger de samme Tanker gennemført Skridt for Skridt paa forskellige Omraader.

Det ærede Medlem Hr. Rager glædede sig for tidlig, naar han mente, at dette Forslag var henlagt for bestandig. For Resten forstaar jeg langt mindre det ærede Medlems Glæde efter den Motivering, han gav af sin Opfattelse. Det havde Forbudstendenser, udtalte det ærede Medlem. Det er, som man tager det, Forslaget havde i Virkeligheden kun een Hensigt, den nemlig at lægge denne Sag helt i Befolkningens egen Haand, saaledes som den nu allerede delvis er det. Det ærede Medlem priste det, han kaldte det danske System, det vil sige den høje Beskatning, der har bragt Forbruget af stærke Drikke stærkt ned. For mange virker den høje Beskatning som Forbud. Men er det da værre at gennemføre Forbud efter geografiske Grænser end efter sociale? Allermindst forstaar jeg det ærede Medlems Uvillie overfor Ædruelighedsforslagets paa-staaede Tendens, siden det ærede Medlem sluttede denne Del af sin Tale med at henstille, om det ikke vil være nødvendigt at indføre Forbud mod Salg af Vingær. Er den ene Forbudslovgivning demoraliserende, hvorfor saa ikke den anden indenfor samme Omraade?

Jeg skal ikke beskæftige mig yderligere med dette Spørgsmaal og kun sige, at vore Krav er lige levende. Flere af dem, som er opstillet i Ædruelighedsforslaget, er allerede lovfæstede eller paa Vej til at blive det. Saaledes har f. Eks. enkelte Dele af Forslaget fundet Lovfæstelse i den nye Straffelov, og i den Socialreform, som nu paa ny er forelagt her i Tinget, er der et Afsnit, som for saa vidt godt kunde have været skrevet ud af Ædruelighedsforslaget; som Principperne deri i Virkeligheden nøje svarer til det, vi søgte i Ædruelighedsforslaget ved

Oprettelsen af et Ædruelighedsnævn, det, der i Socialreformen i Stedet kaldes et socialt Nævn. Og vi vil søge ved Velvillie fra den højtærede Handelsminister, med hvem Ædruelighedsvennerne har ført Forhandlinger herom, at naa Fremskridt ogsaa gennem en Revision af Beværterloven. Ædruelighedsvennerne har haft en Konference med den højtærede Undervisningsminister, der ogsaa har stillet sig overordentlig velvillig i Retning af at føre nogle af de Tanker ud i Livet, som søgtes løst i Ædruelighedsforslaget.

Saa er der endelig den famøse Konsulent. Jeg skal ikke foregribe denne Sags Gang gennem Tinget, jeg skal kun sige til det ærede Medlem Hr. Rager, der hellere ser Ministeriets Embedsmænd tage sig af disse Ting end en Konsulent, at er de nævnte Embedsmænd neutrale, saa maa en enkelt med dette bestemte Arbejde for Øje udnævnt Mand eller Kvinde vel ogsaa kunne være det. Han skal ikke være forud indstillet paa en bestemt Løsning, han skal have Evne og Villie til at søge Sandheden og paa Grundlag af videnskabelige Undersøgelser og efter videnskabelige Metoder give objektive Oplysninger til Vejledning saavel for Ministerium som for Offentligheden. Et Nævn eller, som den kendte Forening, der gaar under Navnet „Den personlige Friheds Værn“ har foreslaaet i en Udtalelse, et Raad, mon det vilde være bedre i Stand til at løse en saadan Opgave? Jeg tror det ikke. Her mødes det ærede Medlem Hr. Rager med det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit om end ud fra modsatte Anskuelser. Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit sagde, at „Den personlige Friheds Værn“ havde fremsat Ønske om, at vi maa faa højere Skat paa Spiritus. Det har den nævnte Forening netop ikke sagt, man maa vel snarere sige tværtimod. Det, Foreningen har sagt i en Udtalelse, vedtaget af Hovedbestyrelsen, er dette, at den høje Alkohol-Beskatnings System bør bevares, men Skattens Højde maa rette sig efter de til enhver Tid raadende økonomiske Forhold, og dette motiverer Hovedbestyrelsen med at sige følgende, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa have Lov at citere:

„De Skattesatser, som kunde anvendes i 1927 under Krigskonjunkturer, og som for øvrigt kun tog Sigte paa en kort Periode og en afgrænset Varemængde, bør ikke være normgivende for Spiritusbeskatningen. Den nuværende Spiritusbeskatning kræver et meget omfattende Kontrolapparat, som alligevel ikke helt